

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 7T/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8419010024
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fújerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2020:8419010024.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudcom JUDr. Jurajom Fújerikom na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.06.2020 v Kežmarku takto

r o z h o d o l :

Obžalovanému Y. V. , nar. XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom G. XX/XX, Ľ., okres Kežmarok, t. č. ÚVTOS Košice - Šaca,

pri nezmenenom výroku o vine z rozsudku Okresného súdu Kežmarok, číslo konania 7T 8/2019 - 197 zo dňa 09.09.2019

u k l a d á

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s poukazom na § 36 písm. l/ Trestného zákona, § 37 písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 2 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného z a r a ď u j e na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona u k l a d á obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala na Okresný súd Kežmarok dňa 18.01.2019 obžalobu pod sp. zn. Pv 463/2018/7703-40 na Y. V. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť na tom skutkovom základe, ako je to uvedené v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný Y. V. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 09.09.2019 po poučení o tom, že ku skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, môže urobiť vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 Trestného poriadku, urobil vyhlásenie podľa § 257 ods. 1 písm. b/ Trestného poriadku, a to, že je vinný zo spáchania skutku uvedenom v obžalobe. Na to súd postupoval primerane podľa § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/ a h/ Trestného poriadku a obžalovaný na všetky položené otázky odpovedal „áno“. V zmysle § 257 ods. 6 Trestného poriadku súd zistil stanovisko prokurátora, ktorý navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať. Následne súd vyhlásenie obžalovaného Y. V. o uznaní viny zo spáchania stíhaného skutku, bez narušenia jeho skutkovej totožnosti, keď ho právne posúdil zhodne tak, ako bol posúdený v podanej obžalobe, podľa § 257 ods. 7 Trestného poriadku prijal, nakoľko na podklade výsledkov dokazovania

vykonaného v prípravnom konaní nemal pochybnosti o vine obžalovaného s tým, že na hlavnom pojednávaní podľa § 257 ods. 8 Trestného poriadku vykonal len dôkazy súvisiace s výrokom o treste a ochrannom opatrení, to oboznámením obsahu listinných dôkazov a znaleckého posudku.

Z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra SR zabezpečeného v prípravnom konaní vyplýva, že obžalovaný bol v období od 17.08.2014 do 10.09.2018 dvakrát priestupkovo postihnutý, a to dňa 04.07.2017 za priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa § 49 ods. 1 písm. d) zákona č. 372/1990 Zb., kedy dňa 04.07.2017 v čase okolo 22.25 hod. vulgárne nadával na zosnulú matku obv. K. Š. a potom ho chytil za tričko a roztrhal mu ho a tiež bol postihnutý za priestupok proti verejnému poriadku podľa § 47 ods. 1 písm. a) zákona č. 372/1990 Zb., kedy dňa 17.08.2014 neuposlúchol výzvu verejného činiteľa na predloženie dokladu totožnosti a na nasledovanie hliadky PZ na oddelenie PZ Kežmarok za účelom zistenia jeho totožnosti, začal byť agresívny a kládol aktívny odpor, preto voči nemu boli použité donucovacie prostriedky, a to hmaty, chvaty a boli mu priložené putá. Za prvý z priestupkov mu bolo uložené pokarhanie a za spáchanie druhého priestupku mu bola uložená bloková pokuta vo výške 35,- Eur.

Zo správy o povesti obžalovaného vypracovanou Obcou Ľubica vyplýva, že obžalovaný Y. V. je slobodný a spolu s matkou ich štyroch detí bývali v dome jeho rodičov. Tri z nich sú umiestnené v detskom domove a najstarší syn je zverený do osobnej starostlivosti starej mamy. Obžalovaný neplní poplatkovú povinnosť voči obci za vývoz komunálneho odpadu. Správanie obžalovaného nebolo prerokované komisiou verejného poriadku. Obžalovaný v obci nemá dobrú povesť, hlavne po požití alkoholických nápojov nemá dobrú povahu, býva konfliktný až agresívny. Podľa vyjadrenia terénnej sociálnej pracovníčky je správanie obžalovaného pod vplyvom alkoholu nepredvídateľné. Obávajú sa ho nielen v rómskej komunite ale aj iní obyvatelia v susedstve.

Z aktuálneho odpisu registra trestov SR vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 7 krát súdne trestaný, z toho v prípade posledných troch odsúdení mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

Z lekárskej správy Kliniky hematológie a onkohematológie Univerzitetnej nemocnice L. Pasteura Košice zo dňa 17.10.2018 vyplýva, že u obžalovaného bolo novozistené chronické lymfoproliferatívne ochorenie. Uznesením Okresného súdu Prešov sp. zn. 6Nt 9/18 - 15 zo dňa 16.03.2018, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 23.03.2018, súd obžalovanému prerušil do 15.11.2018 výkon trestu odňatia slobody uloženého mu rozsudkom tunajšieho súdu v konaní pod sp. zn. 1T 97/2009 a to z dôvodu jeho nepriaznivého zdravotného stavu vyžadujúceho si liečbu spočívajúcu v 8 cykloch rádiochemoterapie každých 21 dní.

Z obsahu písomného znaleckého posudku č. 67/2018 vypracovaného v prípravnom konaní znalkyňou z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria MUDr. H. G. vyplýva, že u obžalovaného nebola diagnostikovaná žiadna duševná choroba ale bola diagnostikovaná emočne nestabilná porucha osobnosti. U obžalovaného súdna znalkyňa zistila Poruchy psychiky a správania súvisiace s nadužívaním alkoholu v II. štádiu závislosti podľa Jellineka. Preto súdna znalkyňa v súlade s opravou písárskej chyby v znaleckom posudku vykonanej písomným podaním zo dňa 24.04.2019 navrhla uloženie ochranného protialkoholického liečenia ambulantnou formou.

Na základe takto vykonaného dokazovania súd rozsudkom zo dňa 09.09.2019 uznal obžalovaného za vinného zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona, ktorého sa dopustil na tom skutkovom základe, ako bol tento skutok uvedený v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý zodpovedá skutkovej vete skutku obžaloby. Týmto rozsudkom mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia. Zároveň mu súd v zmysle § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona uložil ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný, a v neprospech obžalovaného aj prokurátor, odvolanie a to obe strany proti výroku tohto rozsudku v časti uloženého trestu. Na podklade uvedeného odvolania Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 1To 55/2019 - 212 zo dňa 10.12.2019 v zmysle § 321 ods. 1 písm. b), c), ods. 2 Trestného poriadku zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a v zmysle § 322 ods. 1 Trestného poriadku vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že rozsah vykonaného dokazovania vo

výroku o treste, najmä s ohľadom na skutočnosti, ktoré vyplývajú z odpisu registra trestov a z neho plynúceho predošlého spôsobu života obžalovaného nepostačuje. Tunajší súd podľa odvolacieho súdu rozhodol bez toho, aby si pripojil čo i len jeden zo spisov o predchádzajúcich odsúdeniach obžalovaného. Odvolaciemu súdu tiež nie je zrejmé, z akého dôvodu nebol v posudzovanom prípade vykonaný dôkaz znaleckým posudkom znalkyne z odboru psychológie, ktorá ho vypracovala o osobe obžalovaného Y. V. v prípravnom konaní.

Pri viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu, súd na hlavnom pojednávaní oboznámil obsah registra trestov, obsah pripojených spisov Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 7T 98/2015, 1T 97/2009 a 7T 37/2018 týkajúcich sa predchádzajúcich odsúdení obžalovaného (odsúdenia č. 5, č. 6 a č. 7 aktuálneho odpisu registra trestov), hodnotenie obžalovaného z ústavu na výkon trestu odňatia slobody a obsah znaleckého posudku č. 104/2018.

Z hodnotenia obžalovaného, ktoré vypracoval dňa 12.03.2020 Ústav na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca vyplýva, že správanie obžalovaného počas výkonu trestu je na požadovanej úrovni, adjustácia na podmienky ústavu prebehla bez problémov a jeho správanie a vystupovanie je na slušnej úrovni. Príkazy a pokyny príslušníkov obžalovaný plní. Disciplinárne odmenený a ani potrestaný nebol. Počas výkonu trestu evidujú opakované hospitalizácie obžalovaného, kedy bolo jeho správanie a vystupovanie na požadovanej úrovni, pričom obžalovaný liečebný režim dodržiaval. Uznesením Okresného súdu Prešov v konaní sp. zn. 6Nt 9/2018 mal obžalovaný prerušený výkon trestu, do ktorého opätovne nastúpil dobrovoľne. Správanie a plnenie povinností obžalovaným je na požadovanej úrovni. Voľný čas využíva pasívne, pracovne zaradený nie je z dôvodu nedostatku vhodných pracovných miest a hlavne zo zdravotných dôvodov.

Z aktuálneho odpisu registra trestov SR vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 7 krát súdne trestaný, pričom v prípade prvých štyroch odsúdení sa jedná o odsúdenia staršie ako 10 rokov, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody s podmienočným odkladom na skúšobnú dobu, počas ktorej sa osvedčil, a preto sa vo vzťahu k týmto odsúdeniam sa na obžalovaného hľadí, akoby nebol odsúdený.

Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 7T 98/2015 (odsúdenie č. 5 odpisu registra trestov) vyplýva, že dňa 10.07.2015 bola na obžalovaného Y. V. podaná obžaloba pre skutok, ktorého sa mal dopustiť tak, že dňa 18. 2. 2015 v čase okolo 18.30 hod. v obci Ľubica, okres Kežmarok, na ulici Gen. Svobodu v blízkosti rodinného domu s popisným číslom č. 84 po tom, čo bol zavolaný z domu na adrese trvalého pobytu na ul. Remeselníckej č. 17 v Ľubici z dôvodu problémov jeho otca s osobami v bare u Čierneho orla v uvedenej obci, vzal si z domu sekeru s dreveným poriskom a kuchynský nôž a s týmito sa presunul po chodníku na ul. Gen. Svobodu, kde prechádzal po uvedenej ulici v smere k baru Čierny orol a počas toho presunu oproti nemu prichádzal poškodený Y. G., ktorého bez akéhokoľvek dôvodu napadol a to tak, že pohybom pravej ruky v smere z hora nadol s nožom, ktorý držal v ruke, porezal poškodeného Y. G. po ľavom líci tváre, čím mu týmto konaním spôsobil hlbokú reznú ranu ľavej časti tváre, ktorá si vyžiadala dobu liečenia do 14 dní a ktorá je z lekárskeho hľadiska posudzovaná ako ľahké zranenie, pričom tento skutok prokurátor právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Trestného zákona. Rozsudkom to dňa 11.08.2015, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.08.2015 súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania prečinov uvedených v obžalobe pri zachovaní skutkovej totožnosti skutku z obžaloby a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a tiež trest prepadnutia veci. Zároveň mu uložil povinnosť nahradiť škodu poškodeným.

Z pripojeného spisu, ktorý sa vedie na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 97/2009 (odsúdenie č. 6 odpisu registra trestov) vyplýva, že dňa 04.12.2009 bola prokurátorom podaná obžaloba na Y. V. pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a) Trestného zákona a pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin útoku na verejného činiteľa podľa § 323 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. a) Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 13.10.2011, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 08.03.2012 súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania skutku uvedeného v bode 1 výroku, ktorého sa obžalovaný dopustil tak, že dňa 24.06.2009 v čase okolo 19.00 hod. v obci Ľubica, na G. ulici, po predchádzajúcom požití alkoholických nápojov, stál na miestnom chodníku pri prízemnom otvorenom okne rodinného domu č. XX, majiteľa L. W., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bydlisko Ľubica, G. XX, okres Kežmarok, vedúce do izby, kde sa poškodený v tom čase nachádzal, kedy Y. V. sa cez

uvedené okno Petrovi W. vyhrážal zabitím a podrezaním, v pravej ruke, ktorú mal vsunutú cez priestor otvoreného okna do izby držal britvu, vykonával ňou pohyby z jednej strany na druhú nad úrovňou pása, a pritom L. W. vulgárne nadával a vyzýval ho, aby prišiel k nemu, že ho podreže a zabije, čím týmto svojim konaním vzbudil u L. W. vážne obavy o jeho život a zdravie a zo skutku v bode 2 rozsudku, ktorého sa obžalovaný Y. V. dopustil tak, že dňa 24.06.2009 v čase o 19.35 hod. na ulici Remeselníckej v obci Ľubica, okres Kežmarok, pred rodinným domom č. 70/17, po tom, čo bol prenasledovaný hliadkou Obvodného oddelenia Policajného zboru Kežmarok, ako osoba podozrivá zo spáchania prečinu nebezpečného vyhrážania, bol po zastihnutí vyzvaný policajtom v službe ppráp. L. Q., aby ho nasledoval, kedy účel nasledovania nestihol povedať, pričom na jeho výzvu reagoval tak, že sa k nemu rozbehol, vyskočil na neho a oboma rukami ho udrhel do hrudníka, následkom čoho sa L. Q. zapotácal, spadol na zem, pravou rukou sa dotkol zeme a snažil sa postaviť, čo sa mu aj podarilo, avšak, keď sa postavil, obvinený opäť na neho zaútočil päťou pravej ruky, ktorou ho zasiahol do oblasti ľavého ramena, následkom čoho L. Q. spadol na zem, pričom týmto konaním spôsobil L. Q., nar. XX. X. 1982, trvalé bydlisko P. XX, zranenia, a to podvrtnutie 3. prsta pravej ruky v základnom kĺbe a pomliaždenie ľavého ramena s dobou liečenia a práceneschopnosti v trvaní 14 dní, pričom oba skutky súd právne kvalifikoval tak, ako boli kvalifikované v obžalobe prokurátora. Za ich spáchanie mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní štyroch rokov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a tiež trest prepadnutia veci. Zároveň mu uložil povinnosť nahradiť poškodeným škodu. Krajský súd v Prešove rozsudkom zo dňa 08.03.2012 na podklade odvolania prokurátora a obžalovaného vyššie uvedený rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o treste zrušil a uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov a 11 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a tiež trest prepadnutia veci, pričom odvolanie obžalovaného zamietol. Uznesením zo dňa 03.03.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.03.2014, súd povolil obnovu konania a zrušil výrok o treste z vyššie uvedeného rozsudku Krajského súdu v Prešove. Rozsudkom zo dňa 01.12.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 17.12.2016 súd uložil obžalovanému Y. V. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní troch rokov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a v rámci súhrnného trestu zrušil výrok o treste z rozsudku vydanom v konaní pod sp. zn. 7T 98/2015 a opätovne uložil trest prepadnutia veci. Výkon tohto trestu bol uznesením Okresného súdu Prešov č.k. 6Nt 9/2018 prerušený do 15.11.2018.

Zo spisu vedeného na tunajšom súde pod sp. zn. 7T 37/2018 (odsúdenie č. 7 odpisu registra trestov), ktorý súd pripojil vyplýva, že dňa 07.03.2018 podal prokurátor obžalobu na obžalovaného Y. V. pre skutok, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tak, že dňa 19. 10. 2017 v čase okolo 20.30 hod. búchal na vchodovú bránu svojho suseda P. T. na ul. G. č. XX/XX v obci Ľubica, okres Kežmarok, na toto búchanie P. T. podišiel k nemu pred dom, pričom obžalovaný Y. V. sa ho pýtal na svojho brata a následne vytiahol nôž, ktorým sa zahnal smerom k P. T., ktorý sa tomuto útoku vyhol a skryl sa v priestoroch svojho domu, pričom obžalovaný Y. V. mu zakričal, že ešte uvidí, čím takto svojim konaním vzbudil u P. T. obavu o jeho život, následne dňa 21.10.2017 v doobedňajších hodinách sa obžalovaný Y. V. z dvora svojej záhrady vyhrážal P. T. a T. K., pričom najskôr T. K. volal, aby išiel von pred dom, že ho zabije, že mu rozpáre brucho, vytiahol nôž a týmto šermoval vo vzduchu, potom kričal na oboch poškodených, že ich pozabíja, že ich podreže, následne o niekoľko dní v presne nezistenej dobe vo večerných hodinách potom ako T. K. zaparkoval svoje osobné motorové vozidlo pred domom P. T. na ul. G. Č. XX/XX v obci Ľubica, okres Kežmarok zbadal ako sa mu k nemu blíži obžalovaný Y. V. s nožom v ruke, pričom T. K. z obavy o svoj život a zdravie odišiel autom z miesta preč, čím týmto svojim konaním obžalovaný Y. V. vyvolal u poškodených P. T. a T. K. dôvodnú obavu o ich život a zdravie, pričom tento skutok prokurátor právne kvalifikoval ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a/ Trestného zákona. Rozsudkom zo dňa 21.06.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 07.07.2018 súd uznal obžalovaného Y. V. za vinného zo spáchania skutku v zmysle podanej obžaloby, pri zachovaní jeho právnej kvalifikácie a uložil mu trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov nepodmienečne so zaradením na jeho výkon do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súd tiež na hlavnom pojednávaní oboznámil znalecký posudok č. 104/2018 vypracovaný v prípravnom konaní znalkyňou z odboru Psychológia, odvetvie Klinická psychológia dospelých, psychológia sexuality PhDr. H. U., PhD., ktorá po preskúmaní vyšetrovacieho spisu a vlastnom vyšetrení obžalovaného zistila, že celková úroveň intelektových schopností obžalovaného je aktuálne na rozhraní pásma podpriemeru až defektu charakteru ľahkej duševnej zaostalosti. Jeho schopnosť vnímať realitu nie je

narušená. Agresivita patrí medzi zvýraznené črty jeho osobnosti. V oblasti interpersonálnych vzťahov je u osobnosti obžalovaného parciálne narušená sociabilita a má ambivalentný vzťah voči ľuďom. Osobnosť je nekompromisná a zaujíma nereálne postoje k medziľudským väzbám, je konfliktným typom a ľahko sa uráža. Jeho správanie je labilné, výbušné a najmä v kritických situáciách je možné očakávať neadekvátne agresívne prejavy. Má sklon k parazitickému spôsobu života a tiež disimulačné sklony. Znaleckým vyšetrovaním boli podľa znalkyne preukázané zmnožené znaky skôr negatívnej prognózy pre resocializáciu obžalovaného. Aktuálne je identifikovaná zvýšená pravdepodobnosť budúceho zlyhania obdobnej kriminálnej povahy. Prevahu majú negatívne faktory z oblasti sociálnej, osobnostnej a kriminogénnej nad prognosticky pozitívnym faktorom, ktorým je vek a podpora a status širšieho rodinného zázemia. Celkový efekt resocializácie u obžalovaného bude podľa súdnej znalkyne zrejme v značnej miere závisieť od kvality psychoterapeutickej a socioterapeutickej starostlivosti zameranej na tréning sebaovládania, zmenu v sebavnímaní a napokon i v získaní kritického postoja k trestnému činu.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. V prospech obžalovaného Y. V. súd zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Trestného zákona, a to, že sa obžalovaný k spáchaniu trestného činu priznal a jeho spáchanie úprimne oľutoval. Zároveň zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť, a to, že obžalovaný bol už v minulosti odsúdený, pričom ako vyplýva z oboznámeného odpisu registra trestov a obsahu pripojených spisov, v prípade jeho minulých odsúdení sa jedná o druhovo rovnakú trestnú činnosť, za spáchanie ktorej mu bol ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody, a preto súd jeho predchádzajúce odsúdenia zohľadnil ako priťažujúcu okolnosť /§ 37 písm. m) Trestného zákona/. Pri rovnakom pomere poľahčujúcich okolností k priťažujúcim okolnostiam 1:1, súd neaplikoval úpravu trestnej sadzby podľa zásad upravených v § 38 ods. 2 a nasl. odseky tohto § Trestného zákona a pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby trestu odňatia slobody upravenej v ustanovení § 360 ods. 2 Trestného zákon v rozmedzí od 6 mesiacov do 3 rokov.

Súd zohľadnil osobu obžalovaného, ktorý bol v minulosti súdne trestaný. Ako vyplýva z pripojených spisov a opisov tam uvedených skutkov, ktorých sa obžalovaný dopustil v konaniach vedených na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 97/2009 a sp. zn. 7T 37/2018, obžalovaný bol dvakrát uznaný za vinného zo spáchania rovnakého trestného činu ako je ten v prejednávanej trestnej veci. Aj v konaní vedenom pod sp. zn. 7T 98/2015 bol obžalovaný uznaný za vinného z fyzického útoku s použitím noža a dreveného poriska. U obžalovaného teda nepochybne ide o špeciálneho recidivistu, ktorý má navyše sklony k agresívnemu správaniu, a to najmä pod vplyvom alkoholu, čo vyplýva aj zo správy Obce Ľubica, ktorá je z pohľadu obžalovaného negatívnym pohľadom komunity obce na jeho správanie. Navyše agresívne prejavy správania a celkovo z tohto pohľadu negatívne nastavená osobnosť obžalovaného vyplýva aj zo súdom oboznámeného znaleckého posudku vypracovaného znalkyňou PhDr. U.. V súvislosti s touto správou obce, záverom znaleckého posudku z odboru Psychológie a v kontexte žiadosti obžalovaného, aby súd pri ukladaní trestu zohľadnil jeho záujem o starostlivosť o rodinu súd zdôrazňuje, že všetky maloleté deti sú v súčasnej dobe umiestnené v detskom domove alebo v náhradnej osobnej starostlivosti starej mamy a to z dôvodu, že obžalovaný spolu so svojou družkou sa ako rodičia týchto maloletých detí o ne riadne nestarali. Súdu nie je zrejme žiadna nová okolnosť, ktorý by vyplývala z vykonaného dokazovania alebo z postoja obžalovaného, že by obžalovaný mal skutočný záujem po výkone už uložených trestov zaujať svoje miesto v spoločnosti pri výchove a starostlivosti o svoje deti, ktorú v minulosti zanedbával. Tým sa jeho argumentácia stáva z pohľadu súdu iba sľubom majúcim snahu účelovo vyhnúť sa vyššiemu trestu za ním spáchaný trestný čin. Napokon, myšlienky obžalovaného na jeho deti ho mali viesť k riadnemu životu a vyhýbaniu sa trestnej činnosti, najmä dňa 10.09.2018, kedy

spáchal skutok, pre ktorý bol týmto rozsudkom uznaný za vinného a nie iba vtedy, keď súd rozhoduje o uložení trestu lebo to len navodzuje dojem, že argument starostlivosti o deti je účelovou obranou obžalovaného proti uloženiu primeraného trestu, ktorý môže ako recidivista za ním spáchaný trestný čin očakávať. Spáchanie trestného činu voči svojej matke nesvedčí za týchto okolností o pozitívnom a fungujúcom vzťahu obžalovaného k svojej najbližšej rodine.

Obžalovaný je osobou, ktorá dlhodobo nerešpektuje normy tejto spoločnosti, ktoré sú chránené nielen normami priestupkového práva ale je úplne zjavný aj jeho ambivalentný vzťah k dodržiavaniu noriem chránených Trestným zákonom. Aj zo záverov znaleckého posudku vypracovaného súdnou znalkyňou PhDr. H. U. vyplýva, že u obžalovaného prevládajú negatívne faktory resocializácie nad tými pozitívnymi a agresívne prejavy jeho osobnosti. U obžalovaného je tým podľa presvedčenia súdu potrebné pri ukladaní trestu potlačiť prevýchovný účel trestu, ktorý samozrejme nie je možné úplne opomenúť, aj keď obžalovaný už mal dosť príležitostí preukázať nápravu, a je potrebné dať do popredia represívny účel trestu, najmä z hľadiska individuálnej prevencie. Preto uloženie trestu odňatia slobody v polovici zákonom upravenej trestnej sadzby bude mať pre obžalovaného dostatočný odstrašujúci efekt, najmä pri zohľadnení kumulácie už vykonávaných a ešte nevykonaných trestov. Na strane druhej súd zohľadnil aj postoj obžalovaného k trestnej činnosti a jeho úprimnú ľútosť. Trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov nepodmienečne tak podľa presvedčenia súdu na jednej strane zohľadňuje priznanie obžalovaného a na strane druhej jeho osobu a následky trestnej činnosti, ktorej sa v tomto konaní dopustil. Vzhľadom na osobu obžalovaného, ako dlhoročného recidivistu je odklad výkonu trestu v skúšobnej dobe, nech už je akokoľvek dlhá, vylúčený, pretože ani predchádzajúce odsúdenia na nepodmienečnú formu trestu odňatia slobody u neho nevedli k náprave a neplnili výchovný účel.

Pokiaľ sa jedná o argument obžalovaného o jeho zdravotnom stave, súd aj na základe oboznámenej lekárskej správy nemá pochybnosť, že obžalovaný trpí závažným onkologickým ochorením, pre ktorý mu bol aj prerušený výkon trestu za účelom absolvovania rádiochemoterapie. Aj keď súd má ambíciu zohľadňovať toto závažné ochorenie pri ukladaní trestu a citlivo vníma dopady výkonu trestu odňatia slobody na zdravotný stav obžalovaného a možnosti jeho liečby, je potrebné zdôrazniť, že obžalovaný týmto závažným ochorením trpel už pred spáchaním trestného činu, teda už v čase jeho páchania si mal byť vedomý dôsledkov svojho konania v podobe možného uloženia trestu odňatia slobody a s tým súvisiacich možností liečby ochorenia, ktorá je vo výkone trestu odňatia slobody v určitej miere sťažená. Súd tiež dáva do pozornosti, že obžalovanému bol prerušený výkon trestu odňatia slobody za účelom absolvovania liečby. Obžalovaný však napriek tomu počas prerušenia výkonu trestu odňatia slobody spáchal trestný čin a tým sa postavil k možnosti danej mu Trestným poriadkom a aplikovanej súdom tak, že ju sám odvrhol. Jeho argumentácia zlým zdravotným stavom vyznieva za tejto situácie paradoxne, pretože navodzuje dojem „bezrestnosti“ páchatel'a v dôsledku svojej choroby, kedy obžalovaný požaduje zo strany súdu opätovné úľavy v podobe nižšieho alebo žiadneho trestu, hoci sám neurobil nič preto, aby sa o možnosť liečby na slobode nepripravil. Preto súd túto okolnosť pri výmere trestu nezohľadnil.

Súd v súlade s § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona zaradil obžalovaného na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, a to s poukazom na tú skutočnosť, že obžalovaný bol v posledných 10 rokoch pred spáchaním prejednávaného skutku v tomto konaní vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselnú trestnú činnosť (výkon trestu uloženého mu v konaniach tunajšieho súdu sp. zn. 7T 98/2015 a sp. zn. 1T 97/2009).

Poukazujúc na závery písomného znaleckého posudku č. 67/2018 vypracovaného súdnou znalkyňou MUDr. H. G., súd uložil obžalovanému ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou z dôvodu, že obžalovaný spáchal žalovaný trestný čin voči blízkej osobe verbálne násilnej povahy a vzhľadom na jeho alkoholovú závislosť, poruchu osobnosti spojenú s agresívnymi prejavmi správania, ktoré vyústili do minulých odsúdení je dôvodné predpokladať, že toto liečenie bude mať priaznivý vplyv na obžalovaného z hľadiska prevencie jeho potencionálneho správania trestného charakteru v budúcnosti, čím bude naplnený účel ochranných opatrení vyjadrený v ustanovení § 35 ods. 1 Trestného zákona, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'om trestného činu. Dlhodobé užívanie alkoholu, ktoré aj podľa správy Obce Ľubica potencuje jeho agresívne prejavy správania si podľa presvedčenia súdu vyžaduje liečenie vo forme, ako ho navrhla súdna znalkyňa. Z týchto dôvodov súd považuje uložené ochranné liečenie za potrebné a nevyhnutné.

Nakoľko poškodená si náhradu škody neuplatnila, súd o škode v tomto konaní nerozhodoval.

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.